

pokladě tohoto zjištění možno usuzovati o vlivu této vady na konečný výsledek volby.

Z těchto úvah plyne tedy pro daný případ, kdy podle spisů správních bylo při volbě v celku odevzdáno 8440 platných hlasů a kdy vada volebního řízení, o niž jde, totiž porušení čistoty volby, sběhla se pouze u části voličů, že žal. úřad mohl — jak stížnost právem vytýká — pouze tehdy přistoupiti ke zrušení volby z důvodu, že byla vážně porušena čistota volby, kdyby byl zjistil, že porušení čistoty volby, které se sběhlo právě pouze u části voličů, mohlo míti vliv na konečný výsledek volby.

Žal. úřad nezmiňuje se však ve svém rozhodnutí vůbec o tom, zda a jaký vliv mohla míti zmíněná vada volebního řízení na konečný výsledek volby, a také ani ze spisů správních není patrné, že by žal. úřad byl vůbec zjišťoval tento vliv zmíněné vady na výsledek volby. Žal. úřad nezabýval se tedy vůbec otázkou vlivu zmíněné vady na výsledek volby, vycházejí patrně z právního názoru, že okolnost, že za určitý — ať jakýkoli počet voličů — volily ve skutečnosti osoby jiné, jest vždy vadou volebního řízení, která odůvodňuje zrušení volby bez ohledu na to, zda mohla míti nějaký vliv na výsledek volby čili nic.

Tento právní názor žal. úřadu je však, jak jde na jevo z hořejších úvah, mylným.

Nař. rozhodnutí, spočívajíc, pokud jde o zrušení volby z důvodu porušení čistoty volby, na mylném právním názoru, odporuje zákonu.

Z těchto příčin bylo tedy nař. rozhodnutí zrušiti jednak podle § 7, jednak podle § 6 zák. o ss.

Č. 4149.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Svobodný státní zaměstnanec nemá právního nároku na povolení diet z důvodu vedení dvojí domácnosti podle usnesení ministerské rady z 27. července 1920; v takovém případě jest povolení diet těch dáno do volné úvahy úřadu.

(Nález ze dne 24. listopadu 1924 č. 20.714.)

Věc: Arpád W. v S. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — —

Stížnost vychází z právního náhledu, že i svobodný státní zaměstnanec podle cit. ustanovení zásad má nárok na diety z titulu dvojí domácnosti, mohl-li si právem zřídit samostatnou domácnost a nemohl ji do svého nového působiště přeložiti a stalo-li se přeložení z moci úřední.

Náhled tento je mylný. Předpis čl. II. D 2 zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku pojednává o dietách pro státní zaměstnance z důvodu vedení dvojí domácnosti stanoví:

»Ženatým zaměstnancům přísluší, pokud se nemohou pro úředně zjištěný nedostatek bytu do nového působiště neb do místa poblíže se nalézajícího a normálně přístupného přestěhovati, diety stanovené

pro exponované zaměstnance v bodě III. odst. 1, po případě odst. 2. bod 1.».

Ohledně svobodných státních zaměstnanců zmíněný předpis stanoví:

»Ženatým státním zaměstnancům mohou být na roveň postaveni svobodní zaměstnanci, kteří vedli prokázatelně vlastní domácnost, zejména měli-li přídavek aspoň podle 2. třídy drahotních přídaveků».

Podle těchto ustanovení čl. II. D 2 přísluší nárok na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti pouze ženatým státním zaměstnancům, kdežto ohledně svobodných je přiznání těchto diet ponecháno volně úvazem úřadu.

Rozhoduje-li však úřad o přiznání diet z titulu dvojí domácnosti svobodnému státnímu zaměstnanci dle svého volného uvážení, pak je stížnost, pokud tvrdí, že st-1, který je svobodný, má nárok na zmíněné diety, bezdůvodná, ať uplatňuje jakoukoli okolnost pro přiznání těchto diet. — — —

Č. 4150.

Předválečné renty: * Okolnost, zdali dočasný držitel svěření byl v rozhodné době čl. státním příslušníkem, jest nerozhodnou pro posouzení nároku na převzetí rent, jež jsou majetkem tuzemského svěření, do úřední úschovy podle zák. č. 124/1921.

Administrativní řízení: O právní personalitě fideikomisu.

(Nález ze dne 25. listopadu 1924 č. 18410.)

Věc: Dr. Alfréd W., Jindřich K. v K. a Dr. Eduard K. v Praze (adv. Dr. Aleš Posselt z Prahy) proti ministerstvu financí o úřední úschově předválečných rent.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dne 26. srpna 1922 podána byla u ředitelství státního dluhu v Praze žádost, aby bylo dodatečně označeno podle vl. nař. z 12. března 1919 č. 126 Sb. 63.200 K nom. rak. předválečných rent, jež patří realnímu svěření W-skému v K. a byly poštovním šekovým úřadem v Praze z Vídně převezeny do Prahy. Min. fin. rozhodlo, že nelze povolit, aby byly do úřední úschovy převzaty a dle nař. č. 126/1919 označeny renty převezené poštovním úřadem šekovým z vídeňské poštovní spořitelny pro realní fideikomisu W. v K. Zároveň nařídilo, aby renty byly dány k dispozici šekovému úřadu a vráceny do Vídně, nebyly-li rak. vládou definitivně uvolněny a budou-li požadovány zpět pro rak. územní držbu.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Nař. rozhodnutím byla bez udání důvodů zamítnuta žádost o dodatečné označení rent, žal. úřad však sám v odvodním spise přiznává, že straně příslušel nárok na toto označení podle § 10 nař. ze 12. března 1919 č. 126 Sb., že však označení bylo odepřeno, protože by nemělo pro stranu praktického významu, ježto nelze povolit nostrifikaci těchto